

Posudek vedoucího na diplomovou práci:

„Kateřina Ondřejková: *Výuka náboženství na ZŠ a SWS. Postoj veřejnosti k tomuto problému.*
Praha: UK HTF, katedra Učitelství a náboženské didaktiky, 2006, 74 s.“

1. Úvod

předložená práce obsahuje po formální stránce všechny součásti : Titulní list, čestné prohlášení, poděkování, Obsah, Úvod, (s.7-9) text, který se skládá ze dvou částí: teoretické a praktické (s. 9-53), Závěr, anglické shrnutí, Přílohy (1-4, s.59-71) a bibliografie (s.72-74).

2. Obsah

V **Úvodu** autorka naznačuje stručný obsah obou částí a zdůrazňuje, že „v teoretické části se věnuji náboženské výuce a výchově v průběhu dějin“. První Praktická část se skládá z výběrného výzkumu, kde se autorka zaměřuje „na konkrétní názory tří zkoumaných skupin- rodičů, žáků a pedagogů jedné pražské základní školy.“ Po obsahové stránce se v **první kapitole** autorka zamýšlí nad posláním křesťanské církve na základě textu Mt. 28, 19-20 a poukazuje na důležité a nezastupitelné poslání rodiny, církevního společenství pro náboženskou výchovu a výuku; první část zakončuje obsahově-věcným vymezením funkce katechetiky jako vědecké disciplíny (s.10-11).

Název druhé kapitoly: „**2.Křesťanská výchova a výuka v dějinách**“ (s.12-19). Její obsahově věcnou stránku tvoří velmi stručný, ale objektivní a vyvážený historický přehled o výchově a výuce od dob raného křesťanství až po rok 1948..Autorka si všímá toho, jakou úlohu hrálo náboženství v evropské kultuře, na školách a v životě národů. Bylo to právě náboženství, které přispívalo k „všestrannému rozvoji osobnosti.“ Následující třetí kapitola- **3. Učitel náboženství**“ je věnována osobnosti učitele náboženství, který by měl mít „pedagogický talent“, „pedagogické vědomosti a praxe“, „náboženský a mravní základ“, „zdraví“, včetně toho, aby učitel byl věřící (s.19-23). a další. **Čtvrtá kapitola** se zabývá současnou situací výuky náboženství na státních a církevních školách.a autorka zjišťuje, že výuka náboženství na státních základních a středních školách se nabízí „jako nepovinný předmět „ (s.24) a „není příliš velký zájem o tuto výuku.“ (s.25).Potom následuje rejstřík škol, včetně církevních(s.27). **Pátá kapitola** je věnována výuce náboženství a legislativním ustanovením a také jsou zde uvedeny registrované církve.

Tím se dostávám k praktické, výzkumné části, v níž pisatelka zkoumá názory rodičů na výuku náboženství a to formou ankety. Kapitoly 7-10 tvoří otázky týkající se výuky náboženství a ty jsou pokládány třem skupinám:rodičům, pedagogům a žákům včetně vyhodnocení výzkumu (s.42-54), potom následuje Závěr a anglické shrnutí (s.55-57). Na

závěr textu jsou umístěny Přílohy (1-4), jejichž součástí je velmi přehledné grafické znázornění respondentů (s. 58-71).

Po formální stránce se v práci nacházejí určité formální nepřesnosti. Tak viz poznámky čísla s.14, 16-18, kde se opakuje odkaz na dřívější poznámku slovy:“Viz Poznámka č.7“. Správné uvedení údajů by bylo opakovat autory z poznámky č.7 a „op.cit.,s.“. Také ortografické nepřesnosti se v této části vyskytují s.16, kde má být „Jednoty bratrské“ a na s.12 v posledním odstavci má být „se“, nikoli „Se“. Obsah třetí kapitoly shrnuje její název: Na konci práce je seznam použité literatury a autorka používá i literaturu i zdejších pedagogů.

Závěrečné hodnocení: Navzdory některým formálním nedůslednostem předložená práce je obsahově věcně vyvážená, výzkumná část dává velmi přesvědčivě nahlédnout do situace, která v této republice je klasická v tom smyslu, že ani po revoluci, se dřívější sekularizace nijak nezlepšila, spíše se prohloubila. Práce je čtivá, srozumitelná a výzkumná část velmi přesvědčivě a evidentně mapuje současnou situaci ve vztahu k religiozitě. Předloženou práci **k obhajobě doporučuji a navrhuji její klasifikaci na výbornou (1).**

V Praze dne 24.4.2006 Posudek vypracoval:

Prof.ThDr. Ján Liguš, PhD,

vedoucí katedry praktické teologie